

vil altsaa ikke, selv med Normalproduktion, paa langt nær kunne erstatte Mangelen paa Margarine. Selvfølgelig er den overvejende Del af det Fedt, der er produceret her i Landet i den sidste Tid, anvendt herhjemme og kun en ringere Del udført, men selv om denne ringere Del blev her og blev opmagasineret, vilde det ikke i næneværdig Grad kunne paavirke Stillingen. Man vil ikke derved i væsentlig Grad kunne afhjælpe den Fedtnød, der faktisk er til Stede. Det er Margarinefabrikationens Svigten, der først og fremst gør Situationen kritisk, og der findes ikke noget Middel til at forandre dette Forhold. Vi mangler nemlig totalt de Raastoffer, hvoraf Margarine fabrikeres, og i Øjeblikket er Fedtproduktionen selvfølgelig betydelig ringere end normalt, fordi de Svin, der produceres, er ringere og magrere, og der slagtes neppe mere end 45,000—50,000 pr. Uge. Jeg føler mig overtydet om, at man nu ikke kan regne med, at der er mere end $1\frac{1}{2}$ kg Fedt i hvert Svin, der slagtes paa Slagterierne. Følgen heraf er, at der for Øjeblikket højst produceres 75,000 kg Svinefedt pr. Uge. Man kan sige sig selv, at denne Produktion overfor Befolkningens Størrelse ikke er tilstrækkelig til at afhjælpe Mangelen paa Fedt. Hvis man fordelte de 75,000 kg til de 520,000 Husstande, der er her i Danmark, vilde hver Husstand pr. Uge kun faa 144 Gram eller rigelig $\frac{1}{4}$ Pund. Enhver kan sige sig selv, at denne ringe Mængde Fedt ikke er tilstrækkelig til en Familie. Og ved dette Forhold er der ikke noget at ændre. Jeg vilde med Fornøjelse se et Forslag, der kunde ændre det, og jeg tror, at enhver, saaledes som Forholdene nu en Gang er her i Landet, med Glæde vilde modtage et saadant Forslag.

Der er ingen Margarine her i Landet, der er ikke mere Svinefedt, end jeg har nævnt, og der kan ikke blive mere, enten man saa har et stærkt Ønske om at skaffe mere eller ikke. Det er beklageligt, at Forholdet er saadant, men det lader sig ikke ændre ved nogen som helst Foranstaltning. Tilbage af Fedtstoffer af nogen Betydning, som kan bruges i Husholdningen, har vi kun Talgen fra det Hornkvæg, der slagtes her i Landet. Men det er overmaade smaa Mængder, der produceres af Talg, højst 1,700—1,800 Tons om Aaret, og i Øjeblikket findes der ikke betydelige Mængder deraf i Danmark. Foreløbig er der lagt Beslag paa 500 Tons til Lysfabrikationen. Det har været nødvendigt at

lægge Beslag paa disse 500 Tons for at give det lille Landbrug nogen Adgang til Lysmidler i Maanederne Februar og Marts, og Resten af de 1,700—1,800 Tons tænkes anvendt til Fordeling formentlig i den fattigste Del af Befolkningen. Det er for øvrigt ikke en Gang sikkert, at vi kan undvære den ringe Mængde Talg, der bliver tilbage, til Husholdningen. Jeg tror ikke, jeg røber nogen Hemmelighed, naar jeg siger, at vi i Løbet af nogle Maaneder vil have store Vanskeligheder med Hensyn til at skaffe den nødvendige Smøreolie til vore Maskiner. Talgen kan erstatte Smøreolien, og den Mulighed er ikke udelukket, at vi kan blive nødsaget til at anvende Talgen i Industriens Tjeneste i Stedet for at give den til Husmødrene til Brug i Husholdningen.

I Fremtiden vil der blive endnu mindre Fedt end de 75,000 kg, der nu fremstilles om Ugen ved Slagtning af Svin paa Slagterierne, thi, som jeg allerede har sagt, om nogle Maaneder vil Svinebestanden være reduceret yderligere, og Slagtingerne vil som Følge deraf blive overordentlig faa. Men det er ikke blot Svinefedt, der vil blive Mangel paa, man maa gøre sig fortrolig med, at der ogsaa bliver Mangel paa Svineflæsk. Det er i hvert Fald givet, at hvis man ikke meget hurtigt paabyder Kommunerne, navnlig Købstadkommunerne, at nedsalte Flæsk, vil der ikke kunne skaffes tilstrækkeligt Flæsk her i Danmark i Aaret 1918. Det kan enhver regne sig til. Man ved, at der i Øjeblikket neppe findes mere end 1,200,000 Svin i Danmark, og at Tallet vil synke Uge for Uge, saa at der sikkert i de første Maaneder af 1918 ikke vil være over 600,000. Der vil da ikke blive ført tilstrækkeligt af Slagtesvin til Slagtning i 1918 til, at Befolkningen kan faa, hvad den er vant til at forbruge af Svineprodukter. Jeg tror, det er nødvendigt, at Regeringen udsteder Paabud til Kommunerne om at nedsalte Flæsk, og det er neppe muligt at komme igennem 1918, medmindre man er i Stand til at slagte mellem 300,000 og 400,000 Svin i de nærmeste Maaneder, hellere 400,000 end 300,000. For at dette kan lade sig gøre, er det nødvendigt, at vi foreløbig ophører med at eksportere til Udlandet. Vi vil ikke være i Stand til at skaffe det nødvendige til Befolkningens egen Forsyning, medmindre vi ophører med Eksporten. Vi har dog her først og fremmest en Pligt overfor Landets egne Børn. Da det nu en Gang er saaledes, at vi skal have en vis Mængde Fedtstof til